

Rekomendacje do reformy Rozporządzenia 1049/2001

ws. publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji.

15 grudnia 2011 Parlament Europejski przyjął propozycję przyszłej poprawki do Rozporządzenia UE 1049/2001 ws. publicznego dostępu do dokumentów Parlamentu Europejskiego, Rady i Komisji, tym samym przełamując pat, który trwał od prezentacji pierwotnej propozycji Komisji w kwietniu 2008 roku.

Duńska Prezydencja UE ma na celu ukończenie rewizji tego rozporządzenia, AIE przygotował analizę propozycji Komisji, Parlamentu i obecnego Rozporządzenia 1049/2001, z zamiarem stworzenia konkretnych zaleceń w oparciu o istniejące międzynarodowe standardy dostępu do informacji włączając prawa regionu EU i Konwencji Rady Europy ws. dostępu do oficjalnych dokumentów.

	Rozporządzenie 1049 (2001)	Komisja Europejska (2008)	Parlament Europejski (2011)	Komentarze/zalecenia AIE
Zasięg				
1. Interesariusze	<i>Każdy obywatel Unii i każda osoba fizyczna bądź prawna, zamieszkująca bądź posiadająca siedzibę w kraju członkowskim, ma prawo dostępu do dokumentów instytucji z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w niniejszym Rozporządzeniu.</i>	<i>Każda osoba fizyczna bądź prawna ma prawo dostępu do dokumentów instytucji z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w niniejszym Rozporządzeniu.</i>	<i>Każda osoba fizyczna bądź prawna i każde stowarzyszenie osób prawnych bądź fizycznych ma prawo dostępu do dokumentów instytucji z zastrzeżeniem zasad i warunków określonych w niniejszym Rozporządzeniu.</i>	<p>1. Prawo dostępu do informacji zostało uznane za podstawowe prawo człowieka, które musi być przestrzegane wobec wszystkich osób, bez względu na miejsce zamieszkania czy narodowość. Poprawka w tym zakresie, zaproponowana przez Komisję i Parlament jest wobec tego pożądana.</p> <p>2. Porównywalne standardy międzynarodowe obejmują prawem osoby prawne i to bez względu na miejsce ich rejestracji.</p> <p>Zagwarantowanie tego prawa</p>

				<p>stowarzyszeniom osób prawnych bądź fizycznych ma pozytywny wpływ na przekonanie urzędników instytucji publicznych, aby odpowiadali na wnioski i zgadzali się na składanie odwołań przez stowarzyszenia w tych rzadkich przypadkach, kiedy nie są one osobami prawnymi, co przecież nie jest absolutnie konieczne, gdyż każdy członek stowarzyszenia może poprosić o informacje.</p> <p>» Zalecenie: Przyjąć propozycję Komisji dla wnioskodawców.</p>
<p>2. Zasięg instytucjonalny</p>	<p><i>Rozporządzenie będzie się odnosić do wszystkich dokumentów w archiwach instytucji, tzn. dokumentów sporządzonych, otrzymanych i posiadanych przez nią, we wszystkich obszarach działalności Unii Europejskiej.</i></p>	<p><i>Rozporządzenie będzie się odnosić do wszystkich dokumentów w archiwach instytucji, mianowicie dokumentów sporządzonych, otrzymanych i posiadanych przez nią w sprawie zagadnień dotyczących polityk, działań i decyzji w zakresie odpowiedzialności we wszystkich obszarach działalności Unii Europejskiej.</i></p>	<p><i>Rozporządzenie będzie się odnosić do wszystkich dokumentów w archiwach instytucji unijnej, organu, urzędu i agencji, tj. dokumentów sporządzonych, otrzymanych i posiadanych przez nią we wszystkich obszarach działalności Unii Europejskiej. Rozporządzenie będzie dotyczyć Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, Europejskiego Banku Centralnego i Europejskiego Banku Inwestycyjnego tylko w odniesieniu do wykonywania ich zadań administracyjnych.</i></p>	<p>Zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) zasięg tego prawa powinien obejmować teraz wszystkie instytucje, organy, urzędy i agencje unijne. Sformułowanie Parlamentu najlepiej to odzwierciedla.</p> <p>AIE zauważa, że TFUE ogranicza dostęp do dokumentów Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości, Europejskiego Banku Centralnego i Europejskiego Banku Inwestycyjnego do ich funkcji administracyjnych, i uznaje to za niepotrzebne ograniczenie prawa dostępu do informacji.</p> <p>Propozycja Komisji, aby ograniczyć zakres dokumentów szczególnie odnoszących się do polityk, działań i decyzji tych instytucji, stanowi znaczące ograniczenie, które narażone jest na złą interpretację i</p>

				<p>jest niezgodne z TFUE.</p> <p>» Zalecenie: Ten zapis powinien zostać tak zmieniony, aby był zgodny z zapisem TFUE i stanowić po prostu, że odnosi się do wszystkich "dokumentów instytucji, organów, urzędów i agencji unijnych.</p>
<p>3. Definicja dokumentu:</p>	<p>"Dokument" będzie oznaczał każdą treść bez względu na nośnik (zapisaną na papierze, w formie elektronicznej czy jako nagranie dźwiękowe, wizualne bądź audiowizualne) dotyczącą polityk, działań i decyzji w zakresie odpowiedzialności danej instytucji.</p>	<p>"Dokument" oznacza każdą treść bez względu na nośnik (zapisaną na papierze, w formie elektronicznej czy jako nagranie dźwiękowe, wizualne bądź audiowizualne) sporządzony przez instytucję i formalnie przekazany do jednego lub więcej odbiorców, bądź w inny sposób zarejestrowany czy otrzymany przez instytucję, dane zapisane w archiwum elektronicznym, systemach przetwarzania i odzyskiwania danych są dokumentami, jeśli da się je wydrukować albo sporządzić elektroniczną kopię z wykorzystaniem dostępnych narzędzi do korzystania z systemu.</p>	<p>"Dokument" będzie oznaczał każdą treść bez względu na nośnik (zapisaną na papierze, w formie elektronicznej czy jako nagranie dźwiękowe, wizualne bądź audiowizualne) dotyczącą spraw w zakresie odpowiedzialności danej instytucji, organu, urzędu czy agencji unijnej. Dane zawarte w archiwum elektronicznym, systemach przetwarzania i odzyskiwania danych, w tym zewnętrznych wykorzystywanych w pracy instytucji, stanowią dokument, szczególnie, jeśli mogą być wyciągnięte przy pomocy dowolnego w miarę dostępnego narzędzia wykorzystania systemu, o którym mowa.</p> <p>Institucja, organ, urząd czy agencja, która zamierza stworzyć nowe archiwum elektroniczne lub znacząco zmienić istniejące, musi ocenić potencjalny wpływ tej zmiany na prawo dostępu, zapewnić, że prawo dostępu, jako prawo podstawowe, jest zagwarantowane, i działać tak, aby promować przejrzystość. Funkcje uzyskiwania informacji przechowywanych w archiwach elektronicznych muszą</p>	<p>Propozycja Komisji ogranicza prawo w sposób niespójny ze standardami międzynarodowymi tworząc sztuczne rozróżnienie na dokumenty i dane przechowywane elektronicznie.</p> <p>Seria zastrzeżeń o "sporządzeniu", "formalnym przesłaniu" czy "innym sposobie zarejestrowania czy otrzymania przez instytucję" jest niepotrzebna i niezgodna z TFUE.</p> <p>Propozycje Parlamentu starają się to poprawić, lecz jest to wciąż raczej niezręczne sformułowanie. Propozycja Parlamentu jest na miejscu ze względu na wezwanie do projektowania baz danych z możliwością przyszłego ujawniania danych (z wyjątkami) w otwartym, maszynowo czytelnym formacie bez ograniczeń z praw autorskich.</p> <p>AIE zauważa, że Konwencja Rady Europy o dostępie do dokumentów oficjalnych posługuje się następującą klarowną i prostą definicją: "każda informacja w dowolnej formie, zapisana, otrzymana bądź przechowywana przez władze publiczne." Również Konwencja z</p>

			<p><i>być przystosowane do realizowania zapytań publicznych.</i></p>	<p>Aarhus w transpozycji do Rozporządzenia (EC) 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z 6 września 2006 posługuje się następującą definicją informacji: "każda informacja w pisemnej, wizualnej, dźwiękowej, elektronicznej i każdej innej formie materialnej."</p> <p>Dyrektywa PSI posługuje się zwięzłą i zrozumiałą definicją dokumentu: "dokument" znaczy:</p> <p>(a) każdą treść bez względu na nośnik (zapisaną na papierze, w formie elektronicznej czy jako nagranie dźwiękowe, wizualne bądź audiowizualne);</p> <p>(b) dowolną część takiej zawartości.</p> <p>» Zalecenie: Definicja dokumentu powinna być możliwie najszersza: "dokument" oznacza <i>dowolną treść bez względu na nośnik</i></p> <p>Opis powinien wyjaśniać, że dotyczy to całych baz danych bez wprowadzania określeń, które w jakikolwiek sposób zawęża prawo dane przez TFUE.</p> <p>Dodatkowo, zgodnie ze standardami otwartego rządu, które obecnie promuje Komisja, należy także wprowadzić wymóg udostępnienia dokumentów w otwartym, maszynowo czytelnym formacie bez restrykcji z praw autorskich i ograniczeń ponownego wykorzystania.</p>
--	--	--	--	--

Wyjątki

4. TEST SZKODY I INTERESU PUBLICZNEGO

Institucje odmówią dostępu do dokumentów, jeśli ujawnienie ich miałoby osłabić ochronę:

- *interesu handlowego osoby fizycznej bądź prawnej, w tym własności intelektualnej,*
- *procesów sądowych i porady prawnej,*
- *celu inspekcji, dochodzenia i audytów, chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.*

Test interesu publicznego również odnosi się do ochrony procesów decyzyjnych w aktualnej wersji Rozporządzenia 1049/2001.

Wyjątki z akapitów (2) i (3) obowiązują chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu. w odniesieniu do akapitu 2(a) (interes handlowy osoby fizycznej bądź prawnej) przeważający interes publiczny ujawnienia danych zostanie stwierdzony, kiedy wnioskowana informacja odnosi się do emisji do środowiska.

W badaniu wagi interesu publicznego w odniesieniu do akapitu (1) i (3) przeważający interes publiczny ujawnienia danych zostanie stwierdzony, kiedy wnioskowana informacja odnosi się do ochrony praw podstawowych, zasad prawa, prawidłowego zarządzania funduszami publicznymi czy prawa do życia w zdrowym środowisku, w tym emisji do środowiska. Instytucja, organ, urząd czy agencja powołująca się na któryś z wyjątków, musi dokonać obiektywnej, indywidualnej oceny oraz wykazać, że zagrożenie dla ochraniającego interesu jest przewidywalne, a nie czysto hipotetyczne, i zdefiniować, jak dostęp do dokumentu mógłby szczegółowo i efektywnie naruszyć ochraniający interes.

Wszystkie wyjątki muszą być poddane testowi szkody i testu nadrzędnego interesu publicznego.

Jest to wymagane m.in. przez uprawnione ograniczenia wolności wypowiedzi i informacji w art. 10 Europejskiej Konwencji Praw Człowieka i Konwencję Rady Europy o dostępie do dokumentów urzędowych.

Propozycja Parlamentu stara się uzgodnić Rozporządzenie 1049/2001 z tym międzynarodowym standardem. Jednakże sformułowanie jest dość nieszczęśliwe i może być źle interpretowane, jako ograniczające interes publiczny do spraw wymienionych.

Propozycja Komisji jedynie wbudowuje Konwencję z Aarhus do Rozporządzenia 1049/2001, ale nie wprowadza testu interesu publicznego, który nakłada się na wszystkie wyjątki.

» **Zalecenie:** AIE zaleca modyfikację Rozporządzenia 1049/2001, z której jasno będzie wynikało, że:

- 1) Wszystkie wyjątki muszą być poddane testowi szkody i nadrzędnego interesu publicznego.
- 2) Interes publiczny zawsze przeważa wobec

				potencjalnego naruszenia interesu przez opublikowanie, kiedy wnioskowana informacja odnosi się m.in. do ochrony praw podstawowych, zasad prawa, prawidłowego zarządzania funduszami publicznymi czy prawa do życia w zdrowym środowisku, w tym emisji do środowiska.
5. a Dokumenty sądowe	<i>Instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałoby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: procesów sądowych i porady prawnej, chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.</i>	<i>To Rozporządzenie nie odnosi się do dokumentów przekazanych do sądów przez strony nieinstytucjonalne.</i>	Parlament proponuje zachowanie oryginalnego zapisu	Wprowadzenie przez Komisję praktycznie rzecz biorąc nowych wyjątków do Rozporządzenia jest problematyczne z następujących powodów: 1. Ochrona procesów sądowych już jest w Rozporządzeniu w art. 4. Dochodzenia także są ujęte w art. 4;
5.b Dochodzenia i procesy w indywidualnej sprawie	<i>Instytucje odmówią dostępu do dokumentów, jeśli ujawnienie ich miałoby osłabić ochronę: celu inspekcji, dochodzenia i audytów, chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.</i>	<i>Bez uszczerbku dla poszczególnych praw dostępu dla stron ustanowionych prawem wspólnotowym, dokumenty będące częścią akt administracyjnych dochodzenia bądź procesu dotyczącego postępowania w indywidualnej sprawie nie będą udostępniane ogółowi aż do zakończenia dochodzenia czy zamknięcia procesu. Dokumenty zawierające informacje zebrane czy uzyskane od osoby fizycznej lub prawnej przez instytucję w ramach takiego dochodzenia nie będą ujawniane ogółowi.</i>	Parlament proponuje zachowanie oryginalnego zapisu.	2. Ogólne wyjątki, które są oparte na autorze bądź naturze dokumentu czy źródle informacji, a nie naruszeniu interesów, które spowodowałyby ujawnienie całości lub części treści, stoją w sprzeczności z porównywalnymi międzynarodowymi standardami dot. prawa do informacji; 3. W tych zapisach brakuje testu szkody i interesu publicznego, co automatycznie zmniejsza liczbę dokumentów dostępnych powszechnie. Nie było to intencją Rozporządzenia 1049/2001 i nie pozostaje to w zgodzie z międzynarodowymi standardami.

				<p>AIE również zauważa, że obecne zasady dostępu do dokumentów wniesionych do sądów są bardzo przestarzałe i powinny być zreformowane, tak by zapewniały dostęp zgodny z praktykami np. Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.</p>
<p>6. Wyjątki z racji bezpieczeństwa publicznego</p>	<p><i>Instytucje odmówią dostępu do dokumentów, jeśli ujawnienie ich miałoby osłabić ochronę: interesu publicznego odnośnie:</i> — bezpieczeństwa publicznego,</p>	<p><i>Instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałoby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: bezpieczeństwa publicznego w zakresie bezpieczeństwa osób prawnych lub fizycznych</i></p> <p>(NIE podlega testowi naruszenia interesu publicznego)</p>	<p><i>Instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałoby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: bezpieczeństwa publicznego Unii lub jednego bądź więcej państw członkowskich.</i></p> <p>(podlega testowi naruszenia interesu publicznego)</p>	<p>~~Jest uprawnienie do zachowania~~ oryginalne międzynarodowych standardów zastosowane wyjątków, które chronią zarówno bezpieczeństwo narodowe (integralność terytorialną) i bezpieczeństwo publiczne (które już zawiera w sobie bezpieczeństwo osób fizycznych i własności).</p> <p>Nie jest jasne, dlaczego Komisja uznała za konieczne rozszerzenie zapisu, kiedy określenie "bezpieczeństwo publiczne" powinno być wystarczające biorąc pod uwagę definicje prawa międzynarodowego odnoszącego się do tego pojęcia.</p> <p>Poprawka parlamentu odnosi się do pojęcia, które zdaje się być bliższe bezpieczeństwu narodowemu, mimo iż użyto sformułowania bezpieczeństwo publiczne, być może dlatego, że Unia nie jest narodem;</p>

				<p>Parlament także odnosi się do państw członkowskich. W zasadzie ten wyjątek jest uprawniony, jako że rzeczywiście jest możliwe, żeby organ UE posiadał informację, która może być zatrzymana w imię ochrony bezpieczeństwa narodowego jednego lub więcej państw członkowskich.</p> <p>Niebezpieczeństwo rozszerzania sformułowań jest takie, że może ono zachęcać do szerszego stosowania wyjątków.</p> <p>Szczególnie problematyczny jest fakt, że wersja Komisji nie przewiduje testu interesu publicznego.</p> <p>Zauważamy również, że Konwencja Rady Europy o dostępie do dokumentów oficjalnych stanowi w odniesieniu do bezpieczeństwa narodowego, że <i>Pojęcie bezpieczeństwa narodowego powinno być używane z rezerwą. Nie powinno być nadużywane w celu ochrony informacji, która mogłaby ujawnić naruszenie praw człowieka, korupcję we władzach publicznych, błędy administracyjne czy informacje zawstydzające dla urzędników i władz publicznych.</i></p> <p>» Zalecenie: Trzeba się zastanowić, czy konieczne jest wyjaśnienie wyjątków dla bezpieczeństwa Unii/bezpieczeństwa narodowego i bezpieczeństwa publicznego oraz upewnić się, że są poddane testowi</p>
--	--	--	--	---

				<p>poważnej szkody i testu przeważającego interesu publicznego.</p>
<p>7. Porada prawna</p>	<p><i>Institucje odmówią dostępu do dokumentów, jeśli ujawnienie ich miałyby osłabić ochronę: procesów sądowych i porady prawnej, chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.</i></p>	<p><i>Institucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałyby osłabić ochronę: procesów sądowych i porady prawnej, arbitrażu i procedur ugody w sporze</i></p>	<p><i>Institucje, organy, urzędy i agencje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałyby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: porady prawnej związanej z postępowaniem sądowym</i></p> <p><i>(podlega testowi naruszenia interesu publicznego)</i></p>	<p>AIE zauważa, że występują tu dwie osobne kwestie. Jedną to uprawniona ochrona procesów sądowych, która jest interesem uznawanym w porównywalnym prawie międzynarodowym, co znajduje odbicie w Konwencji Rady Europy o dostępie do dokumentów urzędowych. Pozwala to na odmowę dostępu do informacji z powodu ochrony przed naruszeniem "równości stron w postępowaniu sądowym i efektywne stosowanie Sprawiedliwości"</p> <p>Inną sprawą jest to, czy konieczna jest ochrona porady prawnej per se. Autorzy oryginalnego Rozporządzenia 1049 włączyli to, ale Europejski Trybunał Sprawiedliwości ustalił, że nie jest to wyjątek absolutny. Prawo międzynarodowe nie uznaje "porady prawnej" za uprawniony interes per se.</p> <p>Ponadto w szczególnym kontekście instytucji UE, porada prawna jest częściej wykorzystywana w procesie decyzyjnym w sprawie polityk i wspiera procesie legislacyjny.</p> <p>Komisja zaproponowała rozszerzenie ochrony postępowania sądowego na arbitraż i procedury ugody w sporze. Nie jest jasne, dlaczego to miałyby być konieczne, ani</p>

				<p>jakie miałyby być uzasadnienie biorąc pod uwagę, że Rozporządzenie 1049 już zawiera ochronę "dochodzeń" w art. 4.2.</p> <p>Komisja również usunęła test interesu publicznego, co jest niedopuszczalne.</p> <p>» Zalecenie: Przyjąć sformułowanie jak w Konwencji Rady Europy o dostępie do dokumentów urzędowych. Porada prawna per se nie powinna być wyłączana, o ile nie powoduje to szkody trwającego procesu, a w wtedy należy się powołać na wyjątek dotyczący postępowania sądowego.</p> <p>Upewnić się, że ten wyjątek będzie poddany testowi szkody i interesu publicznego, który powinien zostać przeprowadzony z uwzględnieniem orzeczenia Turco (http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:62005J0039:EN:HTML). Orzecznictwo Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości określiło, że podczas procesu legislacyjnego opinie prawne powinny być dostępne, o ile ich treść nie jest szczególnie wrażliwa czy obszerna.</p>
8.a Procedury rekrutacji	Nie jest to rozważane w oryginalnym Rozporządzeniu 1049/2001	<i>Instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałyby osłabić ochronę: obiektywizmu i bezstronności procedury selekcji.</i>	<i>Instytucje, organy, urzędy i agencje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałyby osłabić ochronę: Obiektywizmu i bezstronności procedury zamówień publicznych do czasu podjęcia decyzji kontraktującej instytucji,</i>	Ten wyjątek nie istnieje w Konwencji Rady Europy o dostępie do dokumentów oficjalnych i nie jest jasne, dlaczego miałyby się znaleźć w Rozporządzeniu 1049/2001. Silna ochrona procesów decyzyjnych

			<p><i>organu, urzędu czy agencji, czy postępowanie komisji rekrutacyjnej przy zatrudnianiu personelu do czasu podjęcia decyzji przez władze nominujące.</i></p>	<p>już się znajduje w Rozporządzeniu 1049/2001 w art. 4.3. Zarówno wybór personelu, jak i zamówienia publiczne są procesami decyzyjnymi.</p> <p>Są dwa problemy, które mogą być następstwem wprowadzenia proponowanej poprawki. Pierwszym jest redukcja dostępności informacji nt. procedur rekrutacji i zamówień publicznych, co w kontekście potrzeby transparentności w odniesieniu do obaw o efekt obrotowych drzwi i uczciwości w wydatkach publicznych, byłoby niepokojącym rezultatem.</p> <p>Drugi to ten, że ta reforma podkopuje art. 4.3 i pozbawia go znaczenia. AIE uważa, że ochrona procesu decyzyjnego jest uprawnionym wyjątkiem, ale jeśli seria nowych wyjątków miałaby być wprowadzona, wzmocniłoby to argumentację za likwidacją obecnego art. 4.3.</p> <p>» Zalecenie: AIE zaleca, żeby ani propozycja Komisji, ani parlamentu nie została przyjęta, i że Rozporządzenie powinno zostać nienaruszone w tej kwestii.</p>
<p>8.b Proces decyzyjny (przed podjęciem decyzji)</p>	<p><i>Dostęp do dokumentu utworzonego przez instytucję na wewnętrzne potrzeby bądź przez instytucję otrzymany, który odnosi się do sprawy, gdzie decyzja jeszcze nie została przez instytucję podjęta, nie będzie przyznany, jeśli ujawnienie dokumentu poważnie naruszyłoby</i></p>	<p><i>Dostęp do następujących dokumentów nie będzie przyznany, jeśli ujawnienie dokumentu poważnie naruszyłoby proces decyzyjny instytucji: dokumenty, które odnoszą się do w sprawy, gdzie decyzja jeszcze nie została</i></p>	<p><i>Dostęp do dokumentów utworzonych przez instytucję na wewnętrzne potrzeby bądź otrzymany przez instytucję, które odnoszą się do w sprawy, gdzie decyzja jeszcze nie została przez instytucję podjęta, nie będzie przyznany, tylko wtedy, jeśli ujawnienie dokumentu, ze względu</i></p>	<p>Standardy międzynarodowe pozwalają na wyjątek w celu ochrony procesu decyzyjnego od poważnej szkody przy założeniu, że ten wyjątek podlega jednocześnie testowi interesu publicznego.</p> <p>Traktat Lizboński, jednakże wymaga,</p>

	<i>proces decyzyjny instytucji, chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.</i>	<i>przez instytucję podjęta;</i>	<i>na jego zawartość i obiektywne okoliczności danej sytuacji, bezsprzecznie i poważnie naruszyłoby proces decyzyjny.</i>	aby "unijne instytucje, organy, urzędy i agencje prowadziły swoje prace w sposób możliwie najbardziej otwarty", a więc korzystanie z wyjątków dotyczących procesów decyzyjnych powinno być bardzo ograniczone.
8.c Proces decyzyjny (po podjęciu decyzji)	Dostęp do dokumentu zawierającego opinie do użytku wewnętrznego, jako część rozważań i wstępnych konsultacji w ramach rzeczonyj instytucji nie zostanie przyznany po podjęciu decyzji, jeśli ujawnienie dokumentu poważnie naruszyłoby proces decyzyjny instytucji, chyba że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.	<i>Dokumenty zawierające opinie do użytku wewnętrznego, jako część rozważań i wstępnych konsultacji w ramach rzeczonyj instytucji, także po podjęciu decyzji.</i>	Usunięty przez Parlament	<p>Propozycja Komisji jest problematyczna, ponieważ przeformułowała ten zapis w sposób, który może zachęcać do stosowania tego wyjątku. Jest ona także niepotrzebna, ponieważ rozróżnia pomiędzy okresem przed i po podjęciu decyzji, co nie jest podstawowym kryterium, a raczej jest nim naruszenie procesu decyzyjnego, co najczęściej będzie przed podjęciem decyzji i tylko w bardzo rzadkich przypadkach może być po.</p> <p>Wymieniając dokumenty, które mogą być wyłączone po podjęciu decyzji, Komisja odwraca uwagę od wymogu, żeby - do każdego przypadku osobno - przedstawić czy zachodzi poważna szkoda na skutek udostępnienia dokumentu, niezależnie od jego natury, ale raczej w oparciu o jego zawartość.</p> <p>Sformułowanie Parlamentu stara się osiągnąć trzy rzeczy:</p> <p>i) ograniczyć stosowanie do okresu przed pojęciem decyzji. O ile stosowałoby się to w 99% spraw, w kilku sprawach uprawnionym będzie nieujawnienie dokumentów po</p>

				<p>podjęciu decyzji, ponieważ ujawnienie mogłoby wpłynąć na przyszłe decyzje. Z tego względu podział czasowy jest nieuprawniony.</p> <p>ii) Parlament stara się zapewnić prawidłowe stosowanie testu poprzez dodanie określeń, jak "obiektywne okoliczności sytuacji" czy "bezsprene", co jasno sygnalizuje urzędnikom publicznym, którzy będą stosowali ten wyjątek, ale co nie jest absolutnie zasadnicze. Zasadnicze jest "poważnie narusza proces decyzyjny".</p> <p>iii) zapewnić, że dokumenty nie</p>
<p>9. Prywatność i dane osobowe</p>	<p><i>Institucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałoby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: prywatności i</i></p>	<p><i>Nazwiska, tytuły i funkcje funkcjonariuszy publicznych, urzędników i reprezentantów interesów w związku z ich</i></p>	<p><i>Dane osobowe nie będą ujawniane, jeśli ujawnienie wyrządziłoby szkodę na prywatności i integralności rzeczonoj osoby. Szkoła taka nie</i></p>	<p>podlegają automatycznie wyjątkowi. Prawo dostępu do dokumentów jest obecnie uważane za prawo podstawowe i z tego powodu musi być rozważane w kontekście prawa</p>

	<p><i>integralności osoby, w szczególności w zgodzie z wspólnotowym prawodawstwem odnośnie ochrony danych osobowych.</i></p>	<p><i>działalnością zawodową będą ujawnione, chyba że w określonych okolicznościach podanie danych wpłynęłoby negatywnie na te osoby. Inne dane osobowe będą ujawnione w zgodzie z warunkami dotyczącymi prawnego przetwarzania takich danych zapisanymi w prawodawstwie EC dotyczącym ochrony osób w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych.</i></p>	<p><i>będzie uważana za możliwą:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> - <i>jeśli dane odnoszą się wyłącznie do działalności zawodowej danej osoby, o ile w szczególnych konkretnych okolicznościach, nie istnieją powody uważać, że ujawnienie miałoby negatywne skutki dla tej osoby</i> - <i>jeśli dane odnoszą się wyłącznie do działalności zawodowej danej osoby, o ile w szczególnych konkretnych okolicznościach, nie istnieją powody uważać, że ujawnienie miałoby negatywne skutki dla tej osoby bądź innej osoby związanej z nią;</i> - <i>jeśli dane już zostały opublikowane za zgodą rzeczonoj osoby.</i> <p><i>Dane osobowe będą niemniej jednak ujawnione, jeśli występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu. W takim przypadku, instytucja, organ, urząd bądź agencja musi sprecyzować interes publiczny. Musi podać powody, dla których, w tym konkretnym przypadku, interes publiczny przeważa nad interesem tej osoby. Kiedy instytucja, organ, urząd czy agencja odmawiają dostępu do dokumentu na gruncie tego paragrafu, muszą rozważyć, czy możliwe będzie zapewnienie częściowego dostępu do tego dokumentu.</i></p>	<p>do życia prywatnego (Art. 7 Karty Praw Podstawowych) i ochrony danych osobowych (Art. 6 TFEU)</p> <p>Tak nie było dotąd, co unaocznia jurysdykcja Europejskiego Trybunału Sprawiedliwości (np. sprawa <i>Bavarian Lager</i> - http://curia.europa.eu/juris/celex.jsf?celex=62008CJ0028&lang1=en&lang2=PL&type=NOT&ancre=)</p> <p>Każda zmiana tekstu Rozporządzenia 1049 powinna być tak sformułowana, aby zmierzała w kierunku równowagi pomiędzy tymi dwoma prawami.</p> <p>Propozycja Komisji nie może być pod żadnym pozorem przyjęta, jako że usuwa ona wyjątek z prawa do prywatności i integralności, i niewłaściwie przykłada szczególnie słaby test szkody "odwrotnego efektu" do przetwarzania danych osobowych; w propozycji Komisji nie ma testu interesu publicznego.</p> <p>Propozycja Parlamentu właściwie skupia się na prywatności i integralności osoby i odzwierciedla opinię Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, która podtrzymuje test "szkody" i wprowadza test interesu publicznego.</p> <p>Propozycja Parlamentu jest jednakże dość niefortunnie sformułowana i mogłaby być uproszczona, aby zawierać test szkody i interesu publicznego.</p>
--	--	--	---	---

				<p>» Zalecenie: Poszukać porady u Europejskiego Inspektora Danych Osobowych, ponieważ jest on niezależnym unijnym ekspertem w tej dziedzinie i posiada szczególne kwalifikacje do proponowania sformułowań, które w adekwatny sposób będą chroniły praw podstawowych.</p> <p>Sformułowanie może być bardzo proste: Instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałyby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: <i>prywatności i integralności osoby, chyba, że występuje przeważający interes publiczny w ujawnieniu.</i>"</p> <p>Funkcjonariusze publiczni UE musieliby wówczas zapewnić każdorazowe rozważanie równowagi pomiędzy prawem do prywatności, a prawem dostępu do dokumentów. Powinni brać pod uwagę fakt, że funkcjonariusze publiczni, urzędnicy, reprezentanci interesów i inne osoby w odniesieniu do ich działalności zawodowej podlegają zasadzie maksymalnej jawności.</p>
10. Veto państwa członkowskiego	<i>Kraj członkowski może zażądać od instytucji nieujawniania dokumentu pochodzącego z tego kraju bez jego wcześniejszej zgody.</i>	<i>Kiedy wniosek dotyczy dokumentu pochodzącego z państwa członkowskiego, gdy nie dotyczą one dokumentów przekazywanych w ramach procedur ustawodawczych albo nie-ustawodawczych aktów ogólnego stosowania, władze tego kraju muszą być konsultowane.</i>	<i>Kiedy wniosek dotyczy dokumentu pochodzącego z państwa członkowskiego, innego niż one dokumentu przekazywanego w ramach procedur ustawodawczych albo nie-ustawodawczych aktów ogólnego zasięgu bądź aktu delegowanego czy wykonawczego</i>	AIE jest przeciwna koncepcji veta Państwa Członkowskiego. Kiedy dokument znajduje się w rękach organu UE i jest wnioskowane jego ujawnienie, to ten organ powinien podejmować ostateczną decyzję o publicznym ujawnieniu go. Są po temu dwa główne powody:

		<p><i>Instytucja posiadająca dokument, ujawni go, o ile państwo członkowskie nie przedstawi powodów dla zatrzymania go, bazując na wyjątkach opisanych w Art. 4 lub szczególnych zapisach we własnym ustawodawstwie, które zablokowałyby ujawnienie rzeczonoego dokumentu. Instytucja oceni stosowność powodów podanych przez państwo członkowskie w odniesieniu do wyjątków wymienionych w Rozporządzeniu.</i></p>	<p><i>ogólnego zasięgu, władze tego kraju muszą być konsultowane, gdy zachodzi jakakolwiek wątpliwość co do adekwatności wyjątków. Instytucja posiadająca dokument, ujawni go, o ile państwo członkowskie nie przedstawi powodów dla zatrzymania go, bazując na wyjątkach opisanych w Art. 4 i podejmie decyzję na podstawie własnego osądu, czy wyjątki stosują się do rzeczonoego dokumentu.</i></p>	<p>1. Organ UE powinien ponosić prawną odpowiedzialność za decyzję, od której wnioskodawca ma prawo się odwołać do Ombudsmana albo do Europejskiego trybunału Sprawiedliwości.</p> <p>2. Wyjątki w prawie o dostępie do informacji państwa członkowskiego nie są spójne ze standardami w Rozporządzeniu 1049 ani z Konwencją Rady Europy o Dostępie do dokumentów urzędowych. W rzeczy samej, cztery państwa członkowskie nie posiadają przepisów dotyczących dostępu do informacji (Cypr, Luxemburg, Malta, Hiszpania - reprezentujące 50 milionów obywateli albo 1/7 obywateli UE) i przynajmniej dwa inne mają prawa o znacząco niższych standardach niż unijne (Austria ma bardzo słabe zapisy, a we Włoszech wnioskodawca musi uzasadnić, dlaczego poszukuje informacji). Na dodatek, nawet w krajach o ostrzejszych reżimach, są wyjątki niezgodne z międzynarodowymi standardami (np. policja nie jest organem publicznym w irlandzkim FOIA Ustawie o Prawie do Informacji). Dlatego tak istotne jest, żeby można było się powoływać tylko na wyjątki z Rozporządzenia 1049, a funkcjonariusze publiczni powinni być odpowiedzialni za ocenę tych wyjątków i podejmowanie decyzji na ich podstawie.</p>
--	--	---	--	--

				» Zalecenie: Przyjąć poprawkę Parlamentu albo zostawić obecne sformułowanie Rozporządzenia.
11. Limity czasowe	W oryginalnym tekście Rozporządzenia terminem rozpatrzenia pierwotnego wniosku jest: 15 dni, z możliwością przedłużenia o kolejne 15 dni. Dla wniosków potwierdzających: 15 dni, z możliwością przedłużenia o kolejne 15 dni	Komisja proponuje odpowiadanie na wnioski pierwotne w terminie 15-dniowym z możliwością przedłużenia o kolejne 15 dni. Dla wniosków potwierdzających w propozycji jest 30 dni, z możliwością przedłużenia o kolejne 15 dni.	<i>Zachować oryginalny zapis.</i>	<p>Dostęp do informacji jest prawem podstawowym człowieka i dlatego egzekwowanie tego prawa powinno się odbywać z minimalnym opóźnieniem. Jak podkreślił Europejski Trybunał Praw Człowieka "wiadomości [stąd także informacja] to szybko psujący się towar."</p> <p>Zmiana wg Komisji ma doprowadzić do wydłużenia okresu rozpatrywania wniosków potwierdzających do 30 dni roboczych. AIE nie widzi ku temu powodu, jako że zwykłym uzasadnieniem przedłużenia jest czas na znalezienie żądanego dokumentu. W przypadku wniosków potwierdzających, jedynym problemem jest to, czy stosuje się wyjątki, i powinno się dać podjąć decyzję w 15 dni roboczych dla znakomitej większości spraw i w 30 dni w sprawach wyjątkowych.</p> <p>Dodatkowo, Duńska Prezydencja zaleciła rozszerzenie terminu rozpatrzenia wniosku pierwotnego z 15 do 30 dni roboczych w przypadku konieczności konsultacji z osobą trzecią. AIE uważa, że w tych rzadkich przypadkach, kiedy konieczna będzie konsultacja z osobą trzecią, powinno wystąpić przedłużenie o 5 dodatkowych dni roboczych do 20, zamiast o 15.</p> <p>» Zalecenie: W zgodzie z</p>

				<p>zaleceniem Parlamentu zachować oryginalny zapis.</p> <p>» Dodać 5 dni roboczych na rozpatrywanie wniosków pierwotnych w przypadku konieczności konsultacji z osobami trzecimi.</p>
12. Rejestr dokumentów	<p>1. Aby zapisy tego Rozporządzenia mogły być realizowane, każda instytucja zapewni dostęp publiczny do rejestru dokumentów. Dostęp do rejestru powinien być zapewniony w formie elektronicznej. Odnośniki do dokumentów muszą być rejestrowane bezzwłocznie.</p> <p>2. Dla każdego dokumentu rejestr ma zawierać numer referencyjny (w tym, gdzie to ma zastosowanie, międzyinstytucjonalny nr referencyjny), przedmiot sprawy i/lub krótki opis treści dokumentu i datę otrzymania lub sporządzenia i umieszczenia w rejestrze. Odnośniki muszą spełniać warunki ochrony interesów z art. 4.</p> <p>3. Instytucje podejmą natychmiastowe kroki konieczne do założenia rejestru, który będzie dostępny od 3 czerwca 2002 roku.</p>	<p>Komisja nie zaproponowała żadnych zmian w tym zapisie.</p>	<p>Parlament proponuje zastąpienie wymogu uruchomienia rejestrów do 2002 roku następującym zapisem:</p> <p><i>Instytucje podejmą natychmiastowe kroki konieczne do stworzenia wspólnego interfejsu dla rejestrów instytucjonalnych, aby zapewnić koordynację pomiędzy rejestrami.</i></p>	<p>Propozycja Parlamentu, aby stworzyć centralny portal, jest mile widziana, ponieważ ułatwiłoby to dostęp do stron internetowych i rejestrów poszczególnych instytucji.</p> <p>Access Info także zauważa, że obecnie jest za mało informacji publikowanych w rejestrach i że one nie stanowią odpowiednika portalu otwartej informacji, który UE obecnie buduje, aby ułatwić dostęp do baz danych. Chcielibyśmy w związku z tym ujrzeć większe sankcje za zaniechanie publikowania dokumentów w rejestrach.</p> <p>» Zalecenie: Wesprzeć propozycje Parlamentu nt. wspólnego interfejsu dla dostępu do rejestrów.</p>
13. Aarhus	<p>Nie jest to rozważane w oryginalnym Rozporządzeniu 1049/2001</p>	<p>Komisja proponuje dodać wyjątek: "Instytucje odmówią dostępu do dokumentu, jeśli ujawnienie go miałoby osłabić ochronę interesu publicznego odnośnie: środowiska, jak np. siedliska rzadkich gatunków."</p> <p>Ponadto Komisja stwierdziła, że</p>	<p>Parlament zgadza się z propozycją Komisji dodania tego wyjątku.</p> <p>Parlament także rozważa, że przeważający interes publiczny zostanie stwierdzony tam, gdzie dokumenty odnoszą się do "prawa do życia w zdrowym środowisku, w</p>	<p>AIE zauważa, że Rozporządzenie (EC) nr 1367/2006 o zastosowaniu zapisów Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska dla</p>

		<p>"zostanie stwierdzony nadrzędny interes publiczny, gdzie wnioskowana informacja dotyczy emisji do środowiska"</p>	<p>tym emisji do środowiska"</p> <p>Ponadto Parlament proponuje dodanie następującego paragrafu: "Dokumenty, których ujawnienie stwarzałoby ryzyko dla ochrony środowiska, jak te dotyczące siedlisk rzadkich gatunków, mogą być jedynie ujawnione w zgodzie w Rozporządzeniem (EC) 1367/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dn. 6 września 2006 roku o zastosowaniu Konwencji z Aarhus o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska dla wspólnotowych instytucji i organów."</p>	<p>wspólnotowych instytucji i organów (Rozporządzenie z Aarhus) odnosi się do Rozporządzenia 1049/2001 dla mechanizmów dostępu do informacji nt. środowiska.</p> <p>W większości przypadków powinien być zagwarantowany dostęp do informacji nt. środowiska zdefiniowanej w Konwencji z Aarhus, z ograniczonymi wyjątkami dla ochrony środowiska, jak informacje dotyczące siedlisk rzadkich gatunków.</p> <p>» Zalecenie: To ważne, aby Rozporządzenie 1049 zostało poprawione tak, żeby jasne było, że kiedy wniosek o dokument złożony wg Rozporządzenia 1049 dotyczy dokumentu zawierającego informacje uznawaną wg Rozporządzenia 1367/2006 za informację nt. środowiska, jest szczególnie silne domniemanie, że informacja będzie udostępniona, o ile nie stosuje się ograniczonego wyjątku ochrony środowiska.</p> <p>Jest też istotne, aby poprawić wyjątki w Rozporządzeniu 1049, tak by zawsze był uznawany interes publiczny, gdzie wnioskowana informacja dotyczy emisji do środowiska.</p>
<p>14. Prawo autorskie</p>	<p>Rozporządzenie będzie bez uszczerbku dla obecnych praw autorskich, które mogą ograniczać prawa osób trzecich do reprodukcji i wykorzystywania</p>	<p>To Rozporządzenie będzie bez uszczerbku dla obecnych praw autorskich, które mogą ograniczać prawa osób trzecich do otrzymania kopii dokumentów,</p>	<p>Zachować oryginalny zapis.</p>	<p>Rozszerzone sformułowanie proponowane przez Komisję jest niepotrzebne, ponieważ art. 4.2 już zawiera wyjątek dla ochrony własności intelektualnej osób</p>

	wydanych dokumentów.	reprodukcji i wykorzystywania wydanych dokumentów. (podkreślenie dodane)		fizycznych i prawnych. AIE również zauważa, że znakomita większość materiałów przechowywanych w UE będzie stworzona w krajach członkowskich i stąd dostęp i korzystanie (ponowne wykorzystanie) nie powinno być ograniczone względami autorskimi. W zakresie, w którym materiał pochodzi z innych źródeł i podlega prawu autorskiemu, to nie powinno mieć wpływu na prawo wnioskodawcy do otrzymania dostępu do dokumentu w celu poznania treści informacji. Może to jednakże ograniczyć prawo do dalszego reprodukcji i wykorzystania materiałów, w zależności od praw autorskich. Może być bardzo niewiele przypadków, gdzie niemożliwe jest wydanie materiałów wnioskodawcy (np. oryginał filmu na DVD, który istnieje w zasobach organu UE). » Zalecenie: Zachować oryginalny zapis.
15. Klasyfikacja dokumentów	<i>1. Dokumenty wrażliwe pochodzące z instytucji bądź agencji przez nie założonych, z państw członkowskich, państw spoza Unii czy międzynarodowych organizacji, oznaczonych jako "bardzo tajne", "tajne" albo "poufne" w zgodzie z zasadami danej instytucji, które chronią podstawowych interesów Unii Europejskiej bądź jednego lub więcej państw członkowskich w</i>	Komisja nie zaproponowała żadnych zmian w tym zapisie.	1. Kiedy istnieją podstawy publicznej polityki wg Art. 4(1), bez uszczerbku dla parlamentarnego nadzoru na poziomie unijnym i krajowym, instytucja, organ, urząd bądź agencja sklasyfikują dokument, którego ujawnienie naruszyłoby ochronę podstawowych interesów Unii bądź jednego lub więcej państw członkowskich, szczególnie odnośnie bezpieczeństwa	Komisja nie zmieniła żadnych zapisów w Rozporządzeniu 1049/2001; jedynie Parlament zaproponował zmiany. Zmiany Parlamentu odzwierciedlają zasady klasyfikacji, które ostatnio przegłosowano z minimalną debatą publiczną i pogłębieniem tematu, a które odnoszą się do wszystkich państw członkowskich. Te poziomy

	<p><i>obszarach objętych Art. 4(1)(a), szczególnie bezpieczeństwa publicznego, obrony i spraw wojskowych.</i></p> <p><i>2. Wnioski o dostęp do wrażliwych dokumentów w zgodzie z procedurami zapisanymi w Art. 7 i 8 będą rozpatrywane tylko przez osoby, które mają prawo zapoznać się z nimi. Te osoby, bez uszczerbku dla Art. 11(12), będą także oceniały, jakie odnośniki do wrażliwych dokumentów będą mogły być zamieszczone w publicznym rejestrze.</i></p> <p><i>3. Wrażliwe dokumenty będą zapisane w rejestrze bądź wydane jedynie za zgodą ich autora.</i></p> <p><i>4. Instytucja, która zdecyduje się odmówić ujawnienia wrażliwego dokumentu, musi podać powody swojej decyzji w sposób, który nie naruszy interesów chronionych w art. 4.</i></p> <p><i>5. Państwa członkowskie podejmą właściwe kroki zapewniające, że podczas rozpatrywania wniosków o dokumenty wrażliwe, zasady w tym artykule i art. 4 są przestrzegane.</i></p>		<p>publicznego, obrony i spraw wojskowych. Dokument może być sklasyfikowany częściowo lub w całości. Dokumenty będą sklasyfikowane w następujący sposób:</p> <p>(a) 'EU ŚCIŚLE TAJNE': tę klasyfikację stosuje się tylko do informacji i materiału, którego nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować szczególnie ciężką szkodę dla interesów Unii bądź jednego lub więcej państwa członkowskiego;</p> <p>(b) 'EU TAJNE': tę klasyfikację stosuje się tylko do informacji i materiału, którego nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować poważną szkodę dla interesów Unii bądź jednego lub więcej państwa członkowskiego;</p> <p>(c) 'EU POUFNE': tę klasyfikację stosuje się tylko do informacji i materiału, którego nieuprawnione ujawnienie mogłoby spowodować szkodę dla interesów Unii bądź jednego lub więcej państwa członkowskiego;</p> <p>(d) "EU ZASTRZEŻONE": tę klasyfikację stosuje się tylko do informacji i materiału, którego nieuprawnione ujawnienie mogłoby być niekorzystne dla interesów Unii bądź jednego lub więcej państwa członkowskiego.</p>	<p>klasyfikacji są jednakże do przyjęcia, jako że są zgodne ze standardami NATO przyjętymi przez większość państw członkowskich.</p> <p>Klasyfikacja dokumentów powinna być rewidowana co pięć lat w celu upewnienia się, czy nadal jest uzasadniona.</p> <p>Powinny znaleźć się środki ograniczające możliwość zawyżania klasyfikacji dokumentów.</p> <p>Niezależnie od tego, czy dokument jest jawny czy niejawny, obywatele powinni mieć prawo wnioskowania o dostęp, a klasyfikacja powinna być rewidowana osobno dla każdego dokumentu.</p> <p>Na koniec - o ile to z pewnością prawda, że Parlament Europejski powinien mieć dostęp do dokumentów niejawnych pochodzących z międzynarodowych umów, Rozporządzenie 1049 nie jest miejscem definiowania praw dostępu do informacji Parlamentu Europejskiego.</p> <p>» Zalecenie: Zapewnić, że kiedykolwiek wpływa wniosek o udostępnienie dokumentów, będą one podlegały indywidualnej ocenie bez względu na to, czy jest to dokument jawny czy niejawny, w celu ustalenia, czy stosuje się do niego wyjątki.</p>
--	---	--	--	--

	<p><i>6. Zasady instytucji dotyczące dokumentów wrażliwych muszą być upublicznione.</i></p> <p><i>7. Komisja i Rada poinformują Parlament Europejski odnośnie wrażliwych dokumentów w zgodzie z ustaleniami uzgodnionymi pomiędzy instytucjami.</i></p>		<p>2. Dokumenty będą klasyfikowane jako niejawne jedynie w razie konieczności. O ile to możliwe, autorzy zaznaczą w dokumentach niejawnych datę bądź okres, po upływie których można im obniżyć klasyfikację bądź je zdeklasyfikować. W przeciwnym razie, będą rewidować dokumenty co minimum pięć lat w celu upewnienia się, że oryginalna klasyfikacja jest nadal konieczna. Klasyfikacja musi być jasno i prawidłowo oznaczona i pozostanie w mocy tak długo, jak treść będzie potrzebowała ochrony. Za klasyfikację i ewentualne obniżenie klasyfikacji oraz deklasyfikację odpowiedzialność ponosi instytucja, organ, urząd bądź agencja, która wydała dokument, albo która otrzymała niejawny dokument od osób trzecich lub innej instytucji, organy, urzędu bądź agencji.</p> <p>3. Bez uszczerbku dla prawa dostępu innych instytucji unijnych, organów, urzędów i agencji, niejawne dokumenty będą wydane osobom trzecim za zgodą autora. Kiedy w przetwarzanie dokumentu niejawnego zaangażowanych jest więcej niż jedna instytucja, organ, urząd czy agencja, ta sama klasyfikacja musi być zapewniona, a w przypadku różnicy zdań co do poziomu klasyfikacji zostanie wszczęta mediacja. Dokumenty związane z procesem legislacyjnym</p>	
--	---	--	--	--

			<p>nie mogą być oznaczone, jako niejawne, środki wykonawcze będą sklasyfikowane przed ich przyjęciem, o ile klasyfikacja jest konieczna i skierowana na zapobieżenie niekorzystnemu efektowi na tenże środek. Międzynarodowe porozumienia odnośnie udzielania poufnych informacji zawarte w imieniu Unii nie dają praw państwom spoza Unii ani organizacjom międzynarodowym, które blokują Parlamentowi Europejskiemu dostęp do informacji poufnych.</p> <p>4. Wnioski o dostęp do wrażliwych dokumentów w zgodzie z procedurami zapisanymi w Art. 7 i 8 będą tylko rozpatrywane przez osoby, które mają prawo zapoznać się z nimi. Te osoby będą także oceniać, jakie odnośniki do dokumentów niejawnych mogą być umieszczone w publicznym rejestrze.</p> <p>5. Dokumenty niejawne będą umieszczone w rejestrze instytucji, organu, urzędu i agencji, oraz wydawane za zgodą autora.</p> <p>6. Instytucja, organ, urząd czy agencja, która zdecyduje się odmówić ujawnienia wrażliwego dokumentu, musi podać powody swojej decyzji w sposób, który nie naruszy interesów chronionych w art. 4(1).</p> <p>7. Bez uszczerbku dla nadzoru</p>	
--	--	--	---	--

			<p>parlamentarnego, Państwa członkowskie podejmą właściwe kroki zapewniające, że podczas rozpatrywania wniosków o unijne dokumenty niejawnie, zasady w tym Rozporządzeniu są przestrzegane.</p> <p>8. Zasady instytucji, organów, urzędów i agencji dotyczące dokumentów niejawnych muszą być upublicznione.</p>	
Nowe zapisy				
16. Urzędnicy ds. udostępniania informacji	Nie wymieniono	Nie wymieniono	<p><i>1. Każda ogólna jednostka administracyjna wewnątrz każdej instytucji, organu, urzędu i agencji, musi wskazać urzędnika ds. udostępniania informacji który będzie odpowiedzialny za zapewnienie zgodności z tym Rozporządzeniem i dobrą praktykę administracyjną w tej jednostce administracyjnej.</i></p> <p><i>2. Urzędnik ds. udostępniania informacji ustali, które informacje mogą być ujawnione publicznie, biorąc pod uwagę: (a) implementację tego Rozporządzenia; (b) dobrą praktykę; i zapewni rozpowszechnianie tej informacji we właściwej formie i we właściwy sposób.</i></p> <p><i>3. Urzędnik ds. udostępniania informacji oceni, czy usługi we własnej ogólnej jednostce administracyjnej przestrzegają dobrych praktyk.</i></p>	<p>Doświadczenie implementacji prawa dostępu do informacji w wielu krajach pokazuje, że jest o wiele bardziej efektywnie i wydajnie, jeśli każdy organ nominuje urzędnika ds. udostępniania informacji (czy wielu dla większych organów).</p> <p>Nie tylko przyczynia się to do lepszego wykonywania prawa do informacji publicznej, ale często też poprawia wydajność obsługi informacji w ramach organu publicznego.</p> <p>Skutkiem dostrzegania obywatelskiego prawa do informacji i praktyki posiadania oficerów ochrony danych w każdym organie unijnym, AIE wspiera propozycję Parlamentu.</p> <p>» Zalecenie: W zgodzie z zaleceniem Parlamentu nominować urzędników ds. udostępniania informacji.</p> <p>Taka pozycja nie oznacza utworzenia nowego stanowiska, jako</p>

			<p><i>4. Urzędnik ds. udostępniania informacji może przekierować osobę wnoszącą o informację do innej ogólnej jednostki administracyjnej, jeśli rzeczona informacja znajduje się poza zakresem danej jednostki, a w zakresie innej jednostki w ramach tej samej instytucji, organu, urzędu czy agencji, pod warunkiem, że ta druga jednostka posiada potrzebną informację.</i></p>	<p>że wiele organów już ma osobą odpowiedzialną za obsługę wniosków o dostęp do dokumentów, a tam gdzie nie ma, te obowiązki mogliby przyjąć inspektorzy ochrony danych danej jednostki.</p>
<p>17. Przejrzystość organizacyjna i budżetowa</p>			<p><i>Instytucje, organy, urzędy i agencje mają informować obywateli, w sposób uczciwy i przejrzysty, o swojej strukturze organizacyjnej poprzez oznaczenie zakresów pracy poszczególnych jednostek i usług, do których obywatel może się zwrócić, aby otrzymać wsparcie, informację i administracyjne zadośćuczynienie.</i></p> <p><i>Dokumenty odnoszące się do budżetu unijnego, jego implementacji i beneficjentów funduszy unijnych i wsparcia unijnego mają być publicznie i dostępne dla obywateli.</i></p> <p><i>Takie dokumenty mają także być dostępne poprzez specjalne strony internetowe i bazy danych i w bazie danych obsługującej finansową transparentność Unii.</i></p>	<p>Parlament zaproponował, żeby organy EU proaktywnie publikowały podstawowe informacje o swoich działaniach i wykorzystywaniu funduszy publicznych.</p> <p>AIE zauważa, że prawo dostępu do informacji ma dwa wymiary: proaktywną i reaktywną publikację dokumentów i oczekuje początkowej listy informacji do proaktywnego opublikowania zaproponowaną przez Parlament.</p> <p>Zauważamy, że porównywalne standardy proaktywnych publikacji podkreślają w szczególności potrzebę publikowania oficjalnych informacji finansowych i cieszymy się z propozycji Parlamentu dotyczącej specjalnej strony internetowej z bazą danych transparentności finansowej.</p> <p>» Zalecenie: Przyjąć propozycję tekstu Parlamentu.</p>
<p>18. Dokumenty ustawodawcze</p>	<p>Brak zapisów</p>	<p>Brak propozycji</p>	<p><i>Dokumenty odnoszące się do programów ustawodawczych,</i></p>	<p>Traktat Lizboński wymaga, aby "Parlament Europejski i Rada</p>

			<p>wstępnych konsultacji społecznych, oceny wpływu i wszelkie inne dokumenty przygotowawcze powiązane z procedurą ustawodawczą, muszą być dostępne na łatwej w obsłudze skoordynowanej stronie międzyinstytucjonalnej i opublikowane w specjalnej elektronicznej serii Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej.</p>	<p>zapewniły publikację dokumentów dotyczących procedur ustawodawczych" i żeby było to włączone do Rozporządzenia.</p> <p>Propozycja Parlamentu, aby upublicznić proces ustawodawczy jest w pełnej zgodzie z TFUE i cieszy szczególnie to, że będzie łatwa w obsłudze skoordynowana strona międzyinstytucjonalnej, która wg AIE jest bardzo ważna, aby osiągnąć zbliżenie między obywatelami i decydentami, jak również otworzyć proces ustawodawczy.</p> <p>» Zalecenie: Przyjąć propozycję tekstu Parlamentu.</p>
19. Dokumenty związane z procesem legislacyjnym			<p>Podczas procedury legislacyjnej, każda instytucja, organ, urząd i agencja powiązana z procesem decyzyjnym musi opublikować swoje dokumenty przygotowawcze i całą powiązaną informację, w tym opinie prawne, w specjalnej serii Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej, jak również na wspólnej stronie internetowej w cyklu właściwym dla rzeczony procedury.</p>	<p>Propozycja Parlamentu nt. publikacji dokumentów dotyczących procedur legislacyjnych pozostaje także w zgodzie z wymogiem Traktatu Lizbońskiego, aby zapewnić publikację dokumentów dotyczących procedur legislacyjnych.</p> <p>» Zalecenie: Przyjąć propozycję tekstu Parlamentu.</p>
20. Dostęp w celach badawczych	Nie jest to rozważane w oryginalnym Rozporządzeniu 1049/2001	Nie wymieniono	<p>Instytucja, organ, urząd czy agencja mogą przyznać uprzywilejowany dostęp do dokumentów, które obejmują par. (1) i (3) dla celów badawczych. Jeśli przyznany jest uprzywilejowany dostęp, informacja zostanie ujawniona pod warunkiem stosownych restrykcji odnośnie jej</p>	<p>Prawo Podstawowe dostępu do informacji należy do wszystkich osób, które nie muszą podawać powodów wniosku o dostęp do informacji.</p> <p>Chodzi o to, że znakomita większość dokumentów powinna być dostępna zgodnie z Rozporządzeniem</p>

			użycia.	<p>1049/2001. Tylko w wyjątkowych okolicznościach, i kiedy publikacja dokumentu naruszyłaby ochronę interesu w sposób poważny, a nie czysto hipotetycznie, powinno się odmówić dostępu do dokumentu. W takich przypadkach dostępu powinno się wszystkim i nie powinno być przypadków preferencyjnego traktowania.</p> <p>» Zalecenie: odrzucić propozycję Parlamentu.</p>
--	--	--	---------	--

Tłumaczenie: Anna Nowicka